

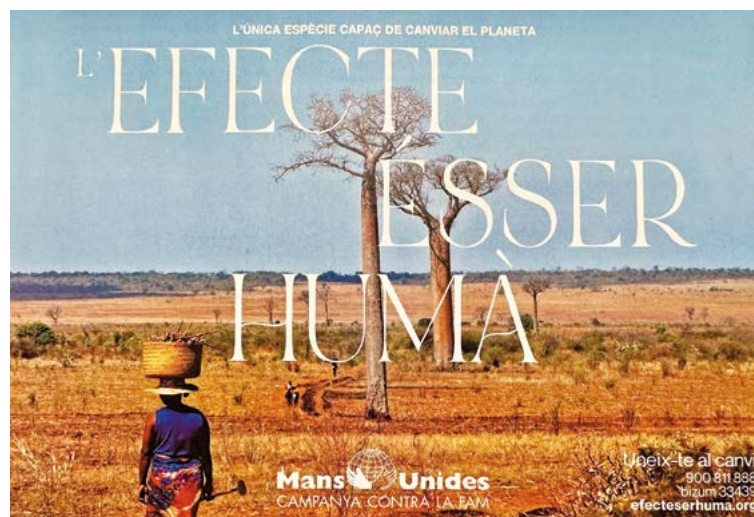
PROP DE VOSALTRES

La campanya de Mans Unides

Estimats diocesans:

Avui dia, en la nostra societat, constatem, sovint amb sorpresa, la rapidesa o la immediatesa de la comunicació dels esdeveniments que afecten el món sencer. També ens passa amb els fets que repetim, perquè la finalitat de la seva motivació és permanent, com és el cas de les festes patronals i romiatges o, fins i tot, dels concerts i actes esportius. Davant d'aquestes notícies anuals el nostre ànim sol desentendre-se'n o, per contra, alegrar-se'n, mostrant complicitat i afecte. El missatge que volen comunicar ens pot resultar atractiu o el podem rebutjar per rutinari; som capaços d'una actitud i de la contrària.

Faig aquesta breu introducció davant la campanya que cada any ens presenta l'organització catòlica MANS UNIDES, que sempre acostuma a encertar en el seu plantejament per complir amb les seves finalitats. Tots coneixeu el naixement d'aquesta organització: un grup de dones d'Acció Catòlica va voler aportar el seu treball personal per lluitar contra la fam al món i es va constituir en Associació. Han passat seixanta-tres anys d'aquell esdeveniment. Ens recorden i ens repeteixen que l'objectiu de la seva intuïció roman encara, malauradament, en l'actualitat, i que el seu impuls inicial respon a les exigències que neixen de les paraules i gestos de Jesús tal com ens narren els evangelis. Aquelles fundadores i els actuals grups de treball ens demanen el mateix: que els ajudem cada any a alleugerir aquesta realitat i que ens comprometem amb la nostra dedicació voluntària a l'organització,

oberta a dones i homes, amb les nostres oracions i amb l'aportació econòmica que cadascú consideri oportuna.

Crec que Mans Unides i la seva campanya anual són prou atractives per a tothom i suscitaven una enorme empatia en tots els sectors socials. El seu objectiu és aconseguir una ajuda cada vegada més gran per a una gran part de població mundial que passa fam i no té prou capacitat per fer-se sentir en els països desenvolupats i rics del planeta. Les persones que la formen —més del 95% són voluntaris— tenen una marcada empremta eclesial. És, com diuen els seus estatuts, una Associació Pública de Fidels d'àmbit nacional, erigida en persona jurídica pública, d'acord amb el Dret Canònic, per la Conferència Episcopal Espanyola (novembre de 1978). És l'Associació de l'Església catòlica a Espanya per a l'ajuda, promoció i desenvolupament als països en vies de desenvolupament. És, a més, una

Organització No Governamental per al Desenvolupament (ONGD) i té personalitat jurídica pròpia, tant canònica com civil. Sorprèn molt agradablement l'acceptació i l'admiració que rep, sobretot dels grups de l'àmbit sociocaritatiu, que en reconeixen la seva tasca. Us cito l'article 5 dels seus Estatuts que parla dels seus fins: «El fi de Mans Unides és la lluita contra la fam i les causes que la provoquen, de manera que la persona sigui "capaç de ser per si mateixa agent responsable de la seva millora material, del seu progrés moral i del seu desenvolupament espiritual" (Encíclica del papa sant Pau VI, *Populorum Progressio*, núm. 34).»

Acabo amb el lema de la campanya: L'EFECTE ÉSSER HUMÀ. L'ÚNICA ESPÈCIE CAPAÇ DE CANVIAR EL PLANETA. Als cartells que veureu per tot arreu hi ha dos colors i dos tipus de lletra: una, descrivint la realitat, i l'altra alertant que la nostra participació individual pot canviar a millor el món que ens envolta perquè tothom pugui viure amb la dignitat que el creador del planeta desitja. El color marró de la terra ens recorda l'espai que podem canviar i el blau de l'esperança a la imatge del cel que ens espera.

La nostra immensa gratitud cap a tots aquells que expressen amb fets i paraules el seu amor a tots els éssers humans. Ho fem des de la fe en Jesucrist.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

4.800 euros per a millores a les Llars del Seminari

La Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom, que gestiona les Llars del Seminari de Lleida, ha aconseguit recaptar 4.800 euros a través d'una campanya de captació de fons que ha permès fer compres, millores i reparacions als pisos socials que posa a disposició de persones amb dificultats econòmiques. En aquest sentit, durant el darrer trimestre de 2023 van deixar les Llars dues famílies que han iniciat un nou camí pel seu compte, mentre

que hi han entrat unes altres dues famílies de tres i cinc membres, respectivament.

La Fundació destaca que en aquest període també ha començat el procés de pràctiques duals una alumna del Cicle d'Integració Social del Col·legi Episcopal, i que ha desenvolupat les pràctiques de quart curs del Grau de Treball Social una alumna universitària entre el mes de setembre i el desembre passats.

CERCA DE VOSOTROS

La campaña de Manos Unidas

Queridos diocesanos:

En la vida actual constatamos, a veces con sorpresa, la rapidez o la inmediatez de la comunicación de los acontecimientos que afectan al mundo entero. Nos sucede también con los hechos que cada año repetimos porque la finalidad de su motivación permanece. Es el caso de las fiestas patronales o de las romerías. También podríamos referirnos a los conciertos o a los actos deportivos. Ante esa noticia anual nuestro ánimo suele desentenderse de ese asunto o, por el contrario, alegrarse mostrando complicidad y afecto. Nos puede resultar atractivo el mensaje que nos quieren comunicar o lo rechazamos por rutinario. Somos capaces de una actitud o la contraria.

Hago esta breve introducción ante la campaña que cada año nos presenta la organización católica MANOS UNIDAS y cuyo planteamiento acostumbra a acertar en el cumplimiento de sus finalidades. Todos conocéis el nacimiento de esta organización: un grupo de mujeres de Acción Católica quiso aportar su trabajo personal para luchar contra el hambre en nuestro mundo y se constituyó como Asociación. Han pasado sesenta y tres años de aquel acontecimiento. Nos recuerdan y nos repiten que la finalidad de su intuición permanece desgraciadamente en la actualidad y que su motivación inicial responde a las exigencias que nacen de las palabras y gestos de Jesús como nos narran los evangelios. Aquellas fundadoras y los actuales grupos de trabajo nos piden a todos lo mismo: que les ayudemos cada año a mitigar esta realidad y que nos comprometamos con nuestra dedicación voluntaria a la organización, abierta a mujeres y hombres, con nuestras oraciones y con la aportación económica que cada uno tenga a bien disponer.

Me parece que esta organización y su campaña anual resultan atractivas para el resto de los mortales y suscitan una enorme empatía en todos los sectores sociales. Su objetivo es conseguir una ayuda cada vez mayor para una gran parte de población mundial que pasa hambre y que no tiene la capacidad suficiente para hacerse oír en los países desarrollados o ricos del planeta. Las gentes que forman esta organización (más del 95% son voluntarios) tienen una marcada impronta eclesial. Es, como dicen sus Estatutos, una Asociación Pública de Fieles de ámbito nacional, erigida como persona jurídica pública, de acuerdo con el Derecho Canónico, por la Conferencia Episcopal Española (noviembre de 1978). Es la Asociación de la Iglesia Católica en España para la ayuda, promoción y desarrollo en los países en vías de desarrollo. Es, además, una Organización No Gubernamental para el Desarrollo (ONGD) y tiene personalidad jurídica propia, tanto canónica como civil. Sorprende muy agradablemente la aceptación y la admiración que reciben sus gentes por parte de todos y, sobre todo, por los grupos que componen ese ámbito socio-caritativo y que reconocen su labor. Acabo citando el artículo 5 de los Estatutos que habla de los fines: «El fin de Manos Unidas es la lucha contra el hambre y las causas que lo provocan, de forma que la persona sea “capaz de ser por sí misma agente responsable de su mejora materia, de su progreso moral y de su desarrollo espiritual” (Encíclica del papa san Pablo VI, *Populorum Progressio*, núm. 34).»

Acabo con el lema de la campaña: EL EFECTO SER HUMANO. LA ÚNICA ESPECIE CAPAZ DE CAMBIAR EL PLANETA. En los carteles que veréis por todas partes hay dos colores y dos tipos de letra, una describiendo la realidad y la otra alertando de que nuestra participación individual puede cambiar a mejor el mundo que nos rodea para que todos puedan vivir con la dignidad que el creador del planeta desea. El color marrón de la tierra nos recuerda el espacio que podemos cambiar y el azul de la esperanza en la imagen del cielo que nos espera.

Nuestra inmensa gratitud hacia todos aquellos que expresan con hechos y palabras su amor a todos los seres humanos. Lo hacemos desde la fe en Jesucristo.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Sant Antoni porta pluja als pagesos

L'església de la Sang es va omplir, el passat 17 de gener, per celebrar la festivitat de sant Antoni Abat, patró dels animals. En la tradicional missa que va presidir el bisbe Salvador, on també hi va participar la coral «Units pel Cant», el prelat va recor-

dar que «la gent del camp, les persones amb masccotes o els forners, miren la imatge de sant Antoni com a patró», pel que va demanar que «ens ajudi a ser millors i a admirar Jesucrist». El bisbe també va fer referència a la sequera en un dia que, precisament, la pluja va ser protagonista en la benedicció de mascotes a les escales de l'església.

L'Associació Cultural i Recreativa «Els Pagesos», que organitza cada any els actes de sant Antoni, va convidar enguany la religiosa sor Lucía Caram a pronunciar el pregó que obria una setmana d'activitats, que van culminar el dissabte 20 amb la tradicional celebració dels Tres Tombs pels carrers de la ciutat de Lleida. Com sempre, hi va haver una missa a la Sang i la benedicció de les carrosses, carros i cavalleries.

Restauració del sant Antoni de la Granadella

Els restauradors José Antoni Ferrer i Lluís Capdevila han restaurat la imatge de sant Antoni Abat que presideix l'ermita del segle XVI de la Granadella, a les Garrigues Altes. L'escultura va ser beneïda a la missa celebrada el dia de la festivitat del sant, que serveix per celebrar també la Festa Major d'hivern d'aquest poble. La imatge, dels anys 40 del segle

passat, és de l'Escola d'Olot i de bona qualitat. S'ha netejat la brutícia acumulada pel pas del temps i s'ha restaurat la policromia. L'hàbit del sant, que estava pintat de color blau, s'ha refet amb colors ocres i sienes, però sense aplicar-hi cap guarniment amb pa d'or, respectant l'austeritat iconogràfica del sant. També s'han refet les mans, molt malmeses.

Nomenaments

Monsenyor Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat els següents nomenaments:

• **Mn. Francisco José Ribas Fragero**, nomenat degà (president) del Capítol de la Catedral de Lleida, amb data 07.01.24.

• **Mn. Francisco José Ribas Fragero**, nomenat membre del Consell Presbiteral de la Diòcesi de Lleida, en funció del seu càrrec de degà del Capítol de la Catedral, amb data 07.01.24.

• **Mn. Jaume Roca Capell**, nomenat membre de l'equip de la Delegació Diocesana de Pastoral de la Salut del Bisbat de Lleida, amb data 07.01.24.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

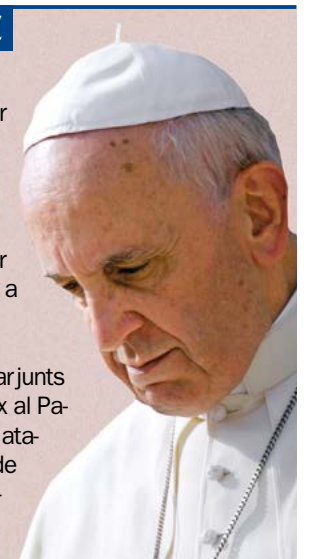

@Pontifex_es: «Cada persona té al seu costat un protector que el Senyor ens dona com a ajuda per a animar-nos al fet que ens aixequem quan ens detenim, per a guiar-nos quan ens equivoquem de camí. Escoltem la veu dels Àngels Custodis!» (2 d'octubre).

@Pontifex_es: «L'essència del camí sinodal resideix en una veritat de fons que no hem de perdre de vista mai: la seva finalitat és escoltar, comprendre i posar en pràctica la voluntat de Déu» (3 d'octubre).

@Pontifex_es: «El Sínode serveix per a recordar-nos que la nostra Mare Església té sempre necessitat de purificació, de ser “reparada”, perquè som un Poble de pecadors perdonats, sempre necessitats de tornar a la font, que és Jesús, per a portar a tots el seu Evangelí» (4 d'octubre).

@Pontifex_es: «Som aquí per a caminar junts amb la mirada de Jesús, que beneeix al Pare i acull tots els que estan cansats i atabalats. Partim, doncs, de la mirada de Jesús, que és una mirada que beneeix i acull» (4 d'octubre).

Multitudinari lliurament de premis dels pessebristes

L'agrupació llerdenca de Pessebristes va celebrar, el passat 14 de gener, l'acte de cloenda del Cicle de Nadal 2023, amb el lliurament de premis del Concurs de Pessebres en una nau central de la Seu Vella plena de gom a gom. El bisbe Salvador

va assistir a l'acte, juntament amb una nodrida representació institucional: la vicepresidenta de la Diputació, Estefania Rufach; el director dels Serveis Territorials de Cultura, Albert Turull; la primera tinent d'alcalde de la Paeria, Begoña Iglesias; i el president del Consell Comarcal del Segrià, David Masot.

En la seva intervenció, el bisbe Salvador va felicitar els pessebristes lleidatans per la seva tasca i va reflexionar sobre el seu veritable sentit cristià: «El pessebre representa artísticament la vida de Jesús i els pessebristes, amb les seves creacions artístiques, ens ajuden i molt a explicar-ho a la gent. El Pessebre amb Jesús nat, no vol ser solament una mirada al passat, sinó una reflexió de com ser millors cristians i una invitació a compartir amb la nostra vida el que Ell ens va ensenyar.»

Montse Esquerda parla de conviure a l'IREL

La pediatra i psicòloga Montse Esquerda ha definit la societat actual com «una societat centrada en el jo, que vol convertir els desigs en drets, i que parla molt més de drets que de deures». Ho va dir durant la conferència «Aprendre a conviure», que va pronunciar el passat 11 de gener a la sala d'actes de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL), dins el cicle dedicat a «Aprendre». Esquerda es va mostrar crítica amb l'individualisme i el va contraposar amb la interdependència entre uns i altres. «No es pot ser autònom sense la intervenció dels altres», va destacar.

La propera conferència del cicle serà el proper 8 de febrer i anirà a càrrec de la pedagoga Mar Galceran, sota el títol «Aprendre a estimar».

Adoració nocturna

La Fundació d'Adoració Nocturna de Lleida celebra, enguany, el seu 140 aniversari, motiu pel qual el passat dissabte 3 de febrer va convocar una adoració al Santíssim, des de les nou de la nit i fins a les sis del matí següent, a l'església de Sant Pere amb la participació del bisbe Salvador. A més de les oracions dels laics, es va resar el rosari, es va celebrar una Eucaristia, i hi va haver pregàries i moments de reflexió. Un cop finalitzada l'adoració a les sis, va tenir lloc el Laudes, la primera oració del matí.

REFLEXIONS

A Cafarnaüm va esclatar la primavera

Aquell dissabte fou un dia ple d'emocions a Cafarnaüm. Una de les colles de pescadors —la dels fills del Zebedeu i el dos germans de Betsaida casats a Cafarnaüm— havien convidat un jove, amb qui es feren amics dies enrere. Un tal Jesús, el fuster de Natzaret.

La sorpresa saltà a la sinagoga, a l'hora de la pregària sabatina. Després de llegir el llibre de la Llei, s'alçà Jesús per comentar l'Esriptura. Les seves paraules foren vibrants, positives. Parlava del Regne de Déu que està a punt d'arribar, d'obrir el cor a l'esperança, de vèncer les pors, les angoixes i limitacions... Ningú els havia parlat mai així. La gent estava engrescada, els rostres transmetien il·lusió. I no solament ho deia de paraula sinó que ho volgué fer realitat: allí al davant seia en Xemeià, un noi invàlid a qui el pare cada dissabte portava a la sinagoga. Jesús s'adreçà a ell i, davant de tothom, invocà Déu i comminà els mals que tenia. El noi recobrà la mobilitat. La gent no s'ho podia creure. En tota la població no es parlava d'altra cosa.

En sortir de la sinagoga, la colla de pescadors s'emporten Jesús a casa de Simó. La seva sogra estava al llit malalta. El relat evangèlic descriu el gest guaridor de Jesús envers la dona:

—«Se li acostà». És el primer que fa sempre: acostar-se a les persones que sofreixen, mirar d'aprop el seu rostre i compartir el seu sofriment.

—Després, «la prengué per la mà» no li importa tocar els malalts. Jesús no tem les regles de puresa legal que ho prohibien. Vol que la dona senti la seva força guaridora.

—Finalment, «l'alçà», la posà dempeus, li retornà la dignitat.

—«Ella mateixa els serví a taula», la salut no és solament per a trobar-se bé, sinó per a fer el bé.

A la tarda, un cop s'ha post el sol i ha acabat el repòs del dissabte, porten tot de malalts que s'apleguen davant la porta de casa. És la malaltia davant de Jesús. I ell, els curava. No es tracta sols de curar físicament els malalts sinó, principalment, de guarir de l'angoixa i desesperança que el mal provoca. Jesús no ha vingut a acabar amb el mal, sinó a compartir-lo, a redimir-nos-en i a transformar-lo.

Quan l'endemà els seus amics pretenen retènr-lo, Jesús els explica que el seu ministeri està obert a tothom i cal anar als altres pobles i viles.

Mentrestant, a Cafarnaüm havia esclatat la primavera.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1R 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ Dimarts [1R 8,22-23.27-39 / SI 83 / Mc 7,1-13]. Sants Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys, mrs. a Nagasaki (Japó, 1597); sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de

Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Dimecres [1R 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.

8. ■ Dijous [1R 11-4,13 / SI 105 / Mc 7,24-30]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev.,

fund. somascos; santa Elisenda, vg.; santa Josefina Bakhita, vg.

9. ■ Divendres [1R 11,29-32;12,19 / SI 80 / Mc 7,31-37]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, religiós de La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

10. □ Dissabte [1R 12,26-32;13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10]. Santa Es-

colàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Lv 13,1-2.44-46 / SI 31 / 1Co 10,31-11,1 / Mc 1,40-45]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Arnià, abat benedictí.

Diumenge V de durant l'any (B)

COMENTARI

Va curar molts malalts de diverses malalties

La curació de la sogra de Pere (1839), de John Bridges. Museu d'Art de Birmingham (Anglaterra)

Podríem resumir la vida pública de Jesús en la predicació i en la guarició dels malalts. Ho veiem clarament a l'evangeli. Primer guareix *la sogra de Pere* però més tard ho fa amb tots els malalts: *Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats... i ell va curar molt malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis.* Aquesta és una de les activitats habituals de Jesús. Però després Jesús es retira a pregar: *Quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant.* Simó i els seus companys el busquen. En trobar-lo li insisteixen: *Tothom us està buscant.* Però la resposta de Jesús no és la de tornar on eren abans sinó que els diu: *Anem a d'altres llocs, als pobles veïns i també hi predicaré, que aquesta és la seva missió.* Jesús, doncs, vol que la seva paraula arribi a tots els pobles i allí també curarà els seus malalts. El motor de la seva vida, però és pregària, el contacte amb el seu Pare. No es deixa endur per les preferències de la gent sinó per la voluntat del Pare que vol que la seva paraula i la seva acció guaridora arribin a tothom. El dolor marca molt negativament la vida de les persones. En tenim un exemple en les paraules de Job: *M'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar. I estic neguitós del vespre a la matinada...* aquesta és la terrible experiència de Job compartida en major o menor grau pels tots els qui estan malalts. Per això la missió de Jesús és també guarir els malalts. Pau se sent obligat a anunciar l'evangeli i diu: *Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per a guanyar-ne alguns sigui com sigui. Tractant-se de l'evangeli estic disposat a fer tot el que calgui per a poder-hi tenir part.* Pau es troba al costat dels més necessitats com ho feia també Jesús. La nostra tasca és la mateixa: fer que tothom senti la predicació de Jesús i rebi el seu consol i la seva ajuda.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home, a la terra, no està sotmès a servitud? No passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deleix per asseure's a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora, ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat.»

▶ Salm responsorial (146)

R. *Lloeu el Senyor, que conforta els cors desfets.*

Lloeu el Senyor, dona bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets / i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli: hi estic obligat, i pobre de mi que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballa per difondre l'evangeli, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei. Jo soc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangeli, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà i la va fer llevar, la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó, amb els seus companys, sortí a buscar-lo. Quan el trobaren li digueren: «Tothom us està buscant.» Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió.» I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc i traient els dimonis.

▶ Lectura del libro de Job (Job 7,1-4,6-7)

Job habló diciendo: «¿No es acaso milicia la vida del hombre sobre la tierra, y sus días como los de un jornalero?; como el esclavo, suspira por la sombra; como el jornalero, aguarda su salario. Mi herencia han sido meses baldíos, me han asignado noches de fatiga. Al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré? Se me hace eterna la noche y me harto de dar vueltas hasta el alba. Corren mis días más que la lanzadera, se van consumiendo faltos de esperanza. Recuerda que mi vida es un soplo, que mis ojos no verán más la dicha.»

▶ Salmo responsorial (146)

R. *Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.*

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén, / Reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, / venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes, / humilla hasta el polvo a los malvados. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero, si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces, ¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles, me he hecho todo para todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y todo lo hago por causa del Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a la casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, e inmediatamente le hablaron de ella. Él se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anochecer, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios; y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar. Se levantó de madrugada, cuando todavía estaba muy oscuro, se marchó a un lugar solitario y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron en su busca y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca». Él les responde: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido». Así recorrió toda Galilea, predicando en sus sinagogas y expulsando los demonios.